

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. —
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

. Cătănești

*Ce sânt cântecele cătănești, ce ni
se trimit pentru foisoarele ziarului no-
stru din acest an?*

*Nimic altceva, decât smeritele plăs-
muri țărănești: Flori de câmp, răsă-
rite din sufletul poporului românesc.*

*Ele conțin simfii ascunse și gân-
diri adânci. Ele ne descoper, în sine-
ritate, toată frământarea petrecută în
inima și mintea ostașului nostru.*

*Frunzulițele cătănești, îmbrăcate
în haina vorbirii poetice, talmăcesc du-
reri și nădejdi din tranșee și spitaturi.*

*Aici, în frunzele sale verzi, își
află luptătorul român mângăere ne-
sfârșită pentru lovirile sorții cumplite.*

*Aici cunoaștem noi, cei rămași
acasă, firea soldatului nostru și învă-
țăm a prețului mai bine și mai drept
însușirile împreunate cu caracterul său.*

*În suferințe, mai pe sus de în-
chipuire, au izbucnit cântecele acestea
cu o podoabă de frumuseți salbatice
și de adevăruri îndrăznețe.*

*Versul junelui soldat, ca și al ve-
teranului glotaș, se destăinuiește ca iz-
vorul de sub stâncă: limpede, năval-
nic și bogat de sănătate.*

*El nu e cu totul nou, rădăcinile
lui se întind departe. Se poate sus-
ține, că orice cântec are îndărătul său
o vechime oarecare, vremea îndreptând
și netezind prima plâsmuire descărcată
din puterea patimei, ce năpădește su-
fletul.*

*

*La aceste produse ale talentului
țărănesc se îndreaptă toldeauna poe-
zia cultă, ca să-și împröpeteze forma*

*și să-și dobândească vlagă și curăție,
când scriitorii noștri ating vremuri de
scăpătate literară.*

— x —

Federația popoarelor

În ultimul său discurs, președin-
tele Wilson a formulat o nouă serie de
postulate cu privire la condițiunile
păcii viitoare care, adăugate la cele
patrusprezece puncte formulate mai
de mult, vor putea constitui chezașia
sigură a triumfului definitiv al drep-
tății.

Bărbatul de stat american a arătat
că războiul actual, prin proporțiile lui
uriae, a pus în joc în așa măsură
înseși condițiile existenței viitoare a
omenirii, luată la oaltă, încât țelurile
particulariste naționale au trecut pe
planul al doilea, iar locul acestora l-a
luat țelul comun al unei omeniri lu-
minate.

Interesul comun al tuturor caută
să fie punctul de plecare al acestora
cari, odată strânși în congres, vor
avea să aștearnă peste ruinele prici-
nute de război, bazele viitoarei al-
cătuiri a societății umane.

«Triumful definitiv al dreptății!»
«Țelul comun al unei omeniri lu-
minate!» Cuvinte generoase, dar vagi,
care oricât de sensibile ar fi pentru
visătorii umanitari, n'au sens precis
pentru cei ce se țin legați de pre-
ocupări de ordin practic.

S'ar părea că plutim în plin idea-
lism utopic. După frumoasa definiție
a cunoscutului sociolog rus Plehanov,
sânt utopiști toți aceia, cari pornesc
dela principii abstracte pentru a ajunge
la o alcătuire socială perfectă. Și ce

poate fi mai abstract decât conceptul
dreptății, sau decât țelul comun, pe
care l-ar putea avea o omenire lu-
minată?

Filosofii, teoreticienii umanitari,
idealiștii pot găsi lesne formule ge-
neroase, în jurul cărora consensul spi-
ritelor să fie unanim. Dar ce dificul-
tăți de neînvin în momentul când
fiecare în parte va căuta să dea un
conținut precis și concret acestor for-
mule. Veșnica relativitate a lucrurilor
omenești!

Adevărul este și el relativ. «Din-
colo de Pirenei, adevăr; dincoace de
Pirenei, eroare. Cum să faci pe oa-
menii de dincoace și de dincolo de
Vosgi să dea unul și același conținut
noțiunii abstracte de dreptate?

Discuțiile dintre socialiștii fran-
cezi, cu privire la convocarea unei
conferințe socialiste internaționale, au
în această privință valoarea unei ex-
periențe. Susținătorii conferinței adu-
ceau ca argument de căpetenie că și
socialiștii majoritari germani împăr-
tășesc principiile generale, care ar putea
constitui punctul de plecare al des-
baterilor. Fostul ministru Albert Tho-
mas a replicat însă: Nu e greu să
cădem de acord asupra principiilor;
dar delegații conferinței vor avea să
se rostească precis dacă sânt pentru
sau contra cedării Alsației și Lorenei,
dacă admit sau nu cutare schimbare
de teritorii și atunci acordul teoretic
se va evaporă ca un miraj! N'ar fi
oare să împărtășească aceeași soartă
și principiile abstracte, pe care Wilson
voește să clădească viitorul cămin al
omenirii strânse într-o mare și egali-
tară federație?

Și totuși, în ciuda acestor con-
siderații pesimiste, omenirea speră.

Voește să spere și așteaptă cu încre-
dere.

Din chinurile și frământările du-
reroase de astăzi poate nu va ieși
tămăduirea radicală a omenirii bol-
nave. O îndrumare spre deplina tă-
măduire însă e sigură.

Faptul că ideile de dreptate in-
ternațională, de desarmare, de federa-
re a popoarelor, de alcătuirea unei fa-
milii a neamului omenesc au părăsit
încăperile strâmte ale câtorva vizio-
nari idealiști, respectați dar neurmați,
pentru a deveni obiectul de preocu-
pare statornică a bărbaților de stat
cu răspundere și putere, e un pro-
gres, un mare și netăgăduit progres.

Ideile acestea au devenit astăzi
bagajul curent al șefilor de state, al
diplomaților, al politicianilor, al po-
poarelor.

Războiul general, pe lângă atâtea
ruine și dezastre, a avut cel puțin
această urmare fericită, că a sădit în
sufletul oamenilor aspirațiile ideologi-
lor umanitari, aspirații cari constituie
acum patrimoniul mulțimii, chezașia
unui viitor pașnic și mai fericit.

Astfel, prin înseși excesele și ca-
tastrofele lui, războiul și-a pregătit ne-
gațiunea. Chinuită, însângeraată și de-
cimată de război, omenirea se întoarce
acum împotriva războiului însuși. Ci-
vilizația, batjocorită și mutilată, în-
struește acum dosarul acestui dușman
neîmpăcat al omenirii, năzuind la exe-
cuția lui capitală.

Războiul însuși va ajuta poate
omenirea să se lecuiască de războaie.
Deasupra antagonismelor dintre na-
țiuni, tinde să se ridice conceptul de
omenire. O evoluție în relațiile inter-
naționale, la fel cu cea săvârșită în
sânul statelor în relațiile dintre indi-

FOISOARA

Țărnicia, învățătura și credința

— Poveste —

A fost odată un om sărac. Din ce
pricină eră sărac, nu știu, că nu spune
povestea. Atăta știu că Doamne, rău îl mai
încălecase nevoia pe bietul om!

Și toate au fost cum au fost, toate
le-a piprilit el cum le-a piprilit, da' dela o
vreme, impresurându-l mereu copiii, s'a
trezit omul că nu-i lucru de săgă. Să ții
sărăcia 'n casă, calea valea. Da' să mai ții
pe lângă dânsa și așa o casă grea de copii,
trece peste puterile săracului. Și de aceea își
zicea mereu, bietul, în gândul lui:

Măi, eu de atâtea amar de ani muncesc
la gospodăria asta și, când colo, ce hasnă
am dintr'însa? M'am dat chinului și nă-
cazului atâtea vreme. Și acum să n'am cu
ce-mi țină copiii? Știu că, Doamne iartă-mă,
n'am să-mi vând sufletul și să-i hrănesc
pe dânsii!...

Și cum se năcăjea omul așa în gândul
lui, numai iacă vine la poartă o babă adusă
de șele. Zice: «Ce te gândești și te năcă-
jești, dragul mătușii? Miluește-mă mai bine
c'o strachină de făină, că mila de cel flă-
mând tare bine ți-o prinde!»

Atunci omul cel sărac ia repede și-i

dă o strachină de făină așa, din toată să-
răcia lui. Baba-i zice:

— De-acum, dragul mătușii, s'ascuți
vorbele mele și să ții calea tot spre răsărit.
Ai s'ajungi la o răscruce de drumuri. Și,
dragul meu, de nu te-oi porni cu gândul
cel rău, să știi c'al să te întâlnești cu răs-
plata lui Dumnezeu și ai să scapi de nă-
duhul cel greu.

Ce să facă omul? Își ia degrabă rămas
bun de-acasă și se duce și se duce, pân'
ajunge la răscrucea drumurilor. Și aici ce
să vadă? A văzut ce nu mai văzuse: O
grădină împodobită cu fel de fel de pomi
roditori. Și pomii erau strașnic de încărcăți
cu roade. O gospodărie cum nu mai văzuse
i se înfățișă ochilor. Ear împrejurul grădinii
eră un gard de argint. Văzând omul astă
minune a minunilor, s'a uitat de vreo câteva
ori în toate părțile și, nici una, nici două,
de poftă, l-a apucat șerpele de inimă, și
hai să mănânce și el vreo trei mere. Apucă
un măr, îl mănâncă. Măru-i bun. Apucă
înc'un măr, îl mănâncă și pe acela. Ii bun,
nevoie mare, și acela. Când să apuce și-al
treilea măr, din toată inima l-ar fi mănăat,
însă, vorba ceea «a n'ărcat bălaia»: mâna
i s'a încheștat pe măr și, hât incoace, hât
încolo, măru' se dea lipit de mână... Unde
prinde a răcnii omul atunci, de-ai fi gândit
că țipă șerpele în gura lui. Când iacă, nu

după multă zăbavă, vin la dânsul doi moș-
negi: Dumnezeu și sf. Petru. Atinge Dum-
nezeu cu vârful toiagului de mâna omului
și, cât ai bate din palme, se desprinde
măru'.

«Ce-ai făcut, omule? De ce te-ai atins
de muncă străină?» îl întreabă Dumnezeu.

— Eu am gândit că n'a curge sânge
dac'oi gusta din merele astea, Doamne!
răspunse omul, cunoscând pe Dumnezeu.

— Bine om bun. Da' trebuie să știi, că
asta-i muncă străină și frige dacă te-atingi
de dânsa. Și, pe lângă asta, ia cetește slovele
cele mari de argint scrise pe poartă.

— D'apoi știu eu carte, păcatele mele
cele grele? oștează omul.

— Apoi iacă-ți cetesc eul — zice
Dumnezeu. Și-i cetește:

«Copilul harnic este stăpân peste gră-
dina asta».

Cum a cetit aceste cuvinte, Dumnezeu
împreună cu sf. Petru s'au făcut nevăzuți.
Iar omul și-a pus în gând așa: Am să mă
duc binisor acasă și, cum oi putea am
să-mi fac din copii oameni harnici. Și de-or
stăpâni ei aici, m'oiu opoși și eu pe lângă
dânsii. Și, pornindu-se spre casă, ce să vadă
omul pe la o bucată de drum? Vede o
grădină și mai frumoasă decât cea dintâi.
Da' grădina asta eră împrejmuită cu gard
de aur. Iarăși dă el să mănânce niște mere

și iarăși pățește cum pățise mai 'nainte.
Iarăși vine Dumnezeu, și-i zice:

Să nu te atingi de muncă străină,
om bun, că munca străină-i foc. Și-apoi tu
n'ai voie să întri aici, în grădină, că iaca
ce glăsuiesc slovele astea de aur scrise pe
poartă:

«Copilul cel cu învățatură bună este
stăpân peste grădina asta».

Și se face nevăzut Dumnezeu. Rămâne
omul singur și-și zice 'n gândul lui: Vorbă
să fie!... Da' ia să dau eu învățatură bună
copiilor miei și-apoi să vezi, măi săracu'
cum am să mă veselesc eu cu dânsii prin
grădina asta... Și, pornindu-se așa la drum,
dă bietul om de-o grădină și mai frumoasă,
împrejmuită țapăn cu gard de mărgăritar.
Desfătarea raiului, nu alta! Inhață el iarăși
și mănâncă două mere. Când să-și încerce
norocul și cu al treilea măr, nu-i chip. Că
iarăși i se 'ncheștase degetele pe dânsul.
Măi, măi, măi! Mari păcate! zicea și se
zbuclumă de ciudă omul.

— Văd și eu că ți-s mari păcatele, dragul
meu, fi răspunde Dumnezeu. Și ți-s mari
păcatele, fiindcă, întâiași dată, tu nu știi
că munca străină trebuie s'o laș neatinsă
și-apoi, fiindcă, omule, tu nu știi ce spun
slovele astea de mărgăritar scrise pe poartă.
Și iaca ce zic ele:

Copilul cu credința în Dumnezeu este

vizii și clasele aceleiași națiuni. Legislația socială, atât de abundentă în ultimele decenii, e semnul caracteristic al triumfului spiritului de armonie asupra spiritului de luptă și de desbinare.

Ear *solidarismul*, menit să dea o bază teoretică partidului radical-socialist din Franța, nu e și el decât o manifestare a aceleiași spirit: deasupra *luptei* pentru trai, *solidaritatea* pentru trai.

În locul luptei dintre națiuni, vedem tendința unei solidarizări a națiunilor pentru asigurarea unei dezvoltări pașnice și fericite a fiecăreia. Acesta e rostul federației popoarelor.

Nu principiile abstracte vor fi dus lumea la această cuminenție, ci însuși excesul de suferințe provocat de război. Se va realiza astfel, dacă nu dreptatea ideală, de care vorbește Wilson, dar *mai multă dreptate*; dacă nu fericirea obștească, cel puțin condiții mai favorabile pentru o viață mai pașnică și mai fericită.

Firește, greutățile sânt imense, căci oamenii nu vorbesc toți aceeași limbă, ear dreptatea va mai fi încă mutilată prin concesii și aranjamente. Dar astăzi omenirea *vrea*, și ceea ce omul *vrea* cu stăruință, se realizează.

Vom ajunge astfel poate la paradoxul de a fi recunoscători războiului de azi, că a prilejit federația popoarelor, desarmarea și înlăturarea războaielor. Dar e o lege caracteristică a progresului, că el nu se poate înfăptui decât pe ruine și cadavre. (R.)

Răvaș politic

Au început și la noi prefacerile politice. Le-au prevestit atât de respectat preadesele audiențe la domnitor. Wekerle a plecat. Cu el întreg cabinetul. Pricina zace dincolo, în Austria, fața căreia în urma *stăruințelor îndârjite și conștiente* ale naționalităților s'a schimbat cu desăvârșire. Austria nu mai e cea dela începutul războiului. A spus-o însuși Wekerle. E o federație, mulțumită glasurilor cu temeuri istorice puternice ale cehilor. Ei amenință în mod primejdios și întregitatea Ungariei. De aceea zice Wekerle trebuie să vină un alt bărbat la cârma țării care să fie în situație de a concentra toate energiile politice pentru un singur scop: păzirea întregității teritoriale a țării. Dânsul nu o poate. A recomandat deci pe Wlassics. Acesta încă nu-i în stare să supoarte sarcina grea a guvernării, mai ales în vremi de criză atât de acută «o criză de care n'a mai suferit nici când Ungaria». Va veni

stăpân peste grădina asta. Și făcându-se nevăzut Dumnezeu, rămâne omul iarăși singur. Și se ispitește el în gândul lui: Cum? Adecă numai copiii pot stăpâni minunățiile astea? Da eu m'oi duce acasă și dacă or veni copiii mei stăpâni aici, apoi să vezi cum am să trăiesc și eu, ca tată, pe lângă dânsii. De lăsat, au să mă lase, că doar porunca lui Dumnezeu zice: copiii să îngrijească de părinți!...

Așa a gândit omul cel sărac, în inima lui, cu gând bun. Și Dumnezeu i-a ajutat. Căci, ajungând acasă, omul s'a străduit să-i deprindă cu hărnicia. Și copiii au fost cuminiți și s'au făcut harnici. S'a străduit să-i lumineze la școală cu învățătura cea bună. Și copiii l-au ascultat și-au învățat. S'a străduit să facă pe copii credincioși. Și copiii l-au ascultat, și s'au întărit și luminat sufletul cu credința în Dumnezeu. Ei, acum ce le mai rămâne? Le rămâne să se ducă să se facă stăpâni peste grădinele cele frumoase. Da' când s'a dus, în loc de grădini frumoase și fermecătoare, ce să vadă? A văzut uscăciune, sărăcie și pământ gol. Și de ce oare? De odată n'au priceput ei, da', când s'au întors pe la gospodăriile lor și au văzut frumsețea lor, au priceput cu vârf și îndesat. Și-au zis atunci cu toții, că trei lucruri fac de obi-

Návay Ludovic. Așa spun ziarele mai proaspete, cu un guvern coaliționist.

Așteptările social-democraților și ale partidului károlyi: să vină Károlyi și democrații socialiști la cârmă nu s'au izbândit deocamdată. Cu toate acestea numirea lui Návay e un pas însemnat către democratizarea desăvârșită. E puntea de trecere.

Din fapăturile acestea toți obicesc, că ne apropiem cu nădejde de pace. În cazul însă că pacea va fi împedecată în Germania atunci, «nemai fiind în stare monarhia să continue războiul» va fi silit să plece și Návay și să urmeze după toate semnele Károlyi cu democrații socialiști.

Unele dintre ziarele capitalei zvonesc știrea că în locul lui Burian va veni în curând contele Andrássy; altele susțin că nu va primi postul de ministru al externelor, ci va fi delegat la conferința de pace ca reprezentant al intereselor ungare. Știrea aceasta e mai aproape de adevăr. Mai ales, că și contele Tisza îl recomandă ca pe cel mai potrivit. Berzeviczy însă, cel cu proiectele legilor școlare din 1904 înfăptuite mai în urmă de Apponyi, a pus la cale, după știrile din «Világ» un curent pentru a trimite la conferința de pace pe contele Apponyi. «Tocmai pe Apponyi îl descopere acum, pe care-l urasc naționalitățile, și cu care se află și acum cu tot dreptul pe picior de război». Așa zice Világ, iar noi ne mărginim a atrage luarea aminte a lui Berzeviczy, că trimițând pe Apponyi la conferința de pace să grijască ca acesta să-și ducă cu sine și dosarele *zonei culturale*, a executării legii XX din 48, a comisariilor la sinoade și institutele pedagogice etc. De siguri i vor fi de mare folos...

Dreptul de liberă dispunere propovăduit de Wilson pentru toate ținuturile, a fost primit pretutindenea cu nădejdi înălțate. În temeiul acestui drept cer și politicienii maghiari independența Ungariei și uniunea personală. Cerința aceasta unește toate partidele maghiare. Și domnitorul ține seamă de dorința lor.

Și noi vrem să ne împărtășim de acest drept firesc și sfânt. Sântem tari în credință că factorii în drept ai neamului și bisericii știu să asigure în cadrele țării, ai cărei leali supuși suntem, și pentru noi dreptul acesta cu toate binefacerile lui, așa după cum o cere cinstea, credința, hărnicia și mărirea neamului, porunca firii și temeiurile istorice.

cei norocul omului: Hărnicia, învățătura cea bună și credința în Dumnezeu.

Intocmită după:

Gh. Furtună.

Cătănești

*Frunzuliță doi bujori,
Părinții-s fără feciori,
Surorile fără frați,
Nevestele fără bărbați,
Măndrele fără iubiți,
Că de mult sânt cătăniți,
Și de rele mbătrâniți,
Ori de glii acoperiți...*

*Cădrăușă la izvor,
Doamne, plină ești de dor,
Și de dor, și de durere,
Fără strop de mângâiere.*

*Dute carte, dute n vânt
Și te-asează la pământ,
La mândra mi te oprește
Și de mine-i povestește:
Zile bune și senie
Să le petreacă cu bine.*

Aurel Pascu,

dela reg. de artilerie de munte 72, bat. I.

Răspunsul german lui Wilson

Textul notei germane. — Bruxela. Alte știri.

Din Berlin se telegrafează în 12 l. c.:

Răspunsul german, dat *prezidentului Wilson*, este următorul: La întrebarea lui Wilson, că oare guvernul german vorbește numai în numele factorilor cari au purtat războiul, sau în numele întregului popor german, — guvernul răspunde, că vorbește atât în numele factorilor amintiți, cât și în al poporului german. Drept dovadă este vorbirea *prezidentului Fehrenbach*, ținută în ultima ședință a Reichstagului.

Cu raport la evacuarea teritoriilor ocupate, guvernul este învoit *a-și retrage trupele din Franța și din Belgia*.

Cere dela Wilson, să facă propunere, unde și când au să se întrunească trimișii armatelor dușmane pentru a se înțelege asupra executării tehnice a evacuării.

Dela Rotterdam se vestește în aceeași zi, că germanii au început să părăsească Belgia. În Bruxela au sosit 700 de vagoane, care transportă arhivele de stat. Guvernatorii provinciei au primit ordin, să se îngrijească fără amânare de transportul arhivelor.

Pester Lloyd primește din Berlin știrea, că tratativele de pace se vor ținea la *Bruxela*, nu la *Haaga*.

Într-o conferință a partidului constituțional, *Wekerle* a declarat, că *Ungaria* va fi reprezentată prin *delegat special* la conferința de pace. Stările austriace au schimbat esențial raportul *Ungariei* cu *Austria*; — acolo, în *Austria*, federalismul nu se mai poate înconjură. *Ungaria nu este contrară* unirii *Dalmatiei* cu *Croația*, ear *Bosnia* va hotărâ ea însăși, unde are să aparțină. Pretensiunile cehilor, cu privire la comitatele slovacesti, ungurii le resping.

Știrile războiului

Budapesta, 11 Oct. (Of.) Frontul *italian*: Pe fronturile muntoase în multe locuri lupte de asigurare și de recunoaștere.

Frontul din *Balcani*: Pe râul *Skumbi* s'a zădărnicit încercarea de trecere a cavaleriei italiene. Trupele noastre au evacuat *Przrendul* și *Cristina*. La nord de *Leskovaț*, pe înălțimi, se luptă batalioane nemțești împotriva sârbilor. După front, în mai multe locuri, lupte cu bande.

Frontul *apusean*: Regimentele noastre de lângă *Verdun* au susținut și ieri lupte reușite de apărare.

Budapesta, 12 Oct. (Of.) Frontul *italian*: Lupte aprige, pentru noi favorabile, s'au dat ieri platoul celor Șapte comune. După un foc scurt de tunuri, dimineața la opt ore, între valea *Assa* și *Monte di Valbella*, s'au pornit atacuri de infanterie italiană. Înaintările sub *Asiago* s'au prăbușit în focurile noastre de apărare; la *Moute Sisemolo* italienii și francezii au reușit să intre în șanțurile noastre, — dar prin contraatac batalioanelor noastre de rezervă am respins imediat dușmanul. În fața pozițiilor noastre zac numeroși soldați morți și răniți.

Între regimentele cari s'au distins în deosebi, sânt și regimentele de infanterie honvezească Nr. 23 și 24.

Frontul din *Balcani*: Am retras, în *Albania*, ariergardele noastre dela râul *Skumbi*. Dușmanul a ocupat *Mitrovița*. Între *Niș* și *Leskovaț* continuă luptele.

Frontul *apusean*: Ieri nu s'a întâmplat nimic deosebit la trupele austro-ungare.

Budapesta, 13 Oct. (Of.) Fontul *italian*: La Șapte comune, dușmanul nu și-a învins atacurile. Pretutindeni obișnuita activitate de război.

Frontul din *Balcani*: În *Albania*, conform ordinului, am continuat retragerea. În împrejurimile dela *look* se observă că se adună numeroase bande. După lupte de mai multe zile am cedat orașul *Niș* în mâinile dușmanului.

Frontul *apusean*: La *Beaumont*, regimentele noastre au participat earăș cu succes la susținerea atacurilor *masselor* americane.

Șeful statului major.

Comunicatele germane anunță retrageri în regulă.

Turcia și pacea separată.

Din *Viena* se anunță, că marele vizir *Tevfik Pașa* a trimis puterilor centrale o notă, în care se arată că *Turcia* nu mai poate opune rezistență, și că *Bulgaria concentrează trupe*, ca în unire cu *Înțelegerea să plece spre Constantinopol*. De aceea *Turcia* este nevoită să înceapă tratative de pace separată.

Tratativele *Turciei* cu *Înțelegerea* s'au și început la *Atena*.

Rege al Finlandei.

Camera finlandeză, întrunită în capitala *Helsingfors*, într-o ședință de opt ore, în 11 Octomvrie, a ales de rege al țării pe principele *Frideric Carol de Hessa*. Alegerea s'a făcut cu 64 voturi pentru, și 41 voturi contra.

Partidul social-democrat din Ungaria

— Apel către întreg poporul din țară —

Ziarul *Népszava* publică apelul partidului social-democrat din *Ungaria* în următoarele zece puncte:

1. Imediata retragere a guvernului *Wekerle* și alcătuirea unui nou guvern din delegații tuturor claselor democratice și popoare ale acestei țări.

2. Imediata disolvare a camerei deputaților și convocarea noului parlament pe temeiul votului universal, egal, direct, secret, aplicat și la femei. Noul parlament va stabili noua constituție a *Ungariei* neatărnate.

3. Ofertă tuturor statelor în război să încheie pace pe baza revoluției proletare rusești și principiilor lui *Wilson* și intrarea în liga popoarelor.

4. Desființarea imediată a sistemului de subjugare a naționalităților, și asigurarea de drepturi pentru toate popoarele, care locuiesc în această țară, ca să poată folosi în mod liber, fără restrângeri, limba lor maternă atât în școale, cât și în toate ramurile judecătorești și administrative.

5. Pregătirea democratizării desăvârșite a administrației.

6. Înăptuirea unei reforme agrare, care să dea pământ brațelor care îl muncesc.

7. Socializarea industriei.

8. O politică dreaptă de dare cu trecerea poverilor grele asupra averilor și venitelor mari și desființarea dării pe consum.

9. Imediata completare și desăvârșire a politicii de ocrotire socială și a muncitorilor.

10. Despăgubire soldaților, cari se întorc acasă și a muncitorilor cari au fost concediați dela fabrici, în așa fel ca să primească plata obișnuită, ce li s'ar fi cuvenit dacă ar fi lucrat ca muncitori. Despăgubiri pentru invalizi, văduve și orfani.

Întâmplările din Bulgaria

— Amănunte interesante —

În *Bulgaria* trăesc aproximativ două mii de supuși austro-ungari, partea cea mai mare dintre ei în *Sofia*.

Despre situațiunea supușilor puterilor centrale în aceste zile critice, comunică amănunte interesante un domn sosit la *Budapesta* din capitala *Bulgariiei*.

Prin 20 luna trecută — spune el — se vorbea cu spaimă în *Sofia*, că doua diviziuni de pe frontul macedonean au făcut stânga împrejur și părăsind tranșeele, au lăsat frontul deschis pe o mare întindere.

Soldații revoluționari s'au îndreptat spre *Sofia*, unde o parte din ei au și sosit fără arme cu trenul. Erau într-o stare deplorabilă. Hainele le erau zdrențuite și în picioare purtau opinci rupte. Câți-va ofițeri i-au adunat de pe străde și la comanda dată soldații s'au așezat în front. Un ofițer i-a mutat pentru părăsirea câmpului de luptă și aruncarea armelor, spunându-le apoi, că regele e dispus să-i ierte de astădată, dacă se vor întoarce la datoria lor.

— Sântem rupți de foame, hainele ni sânt zdrențe, — au răspuns soldații.

I-au condus într-o cazarmă, i-au ospătat bine, și i-au îmbrăcat și apoi i-au învânat în trenul, cu care veniseră.

Nu peste mult sosiră știri, că soldații revoltați înarmați se apropiu de capitală. Apoi s'a lăsat din gură în gură știrea de groază, că trupele înțelegerii au ajuns pe pământ bulgar și se apropiu de Sofia. Nouă maghiarilor, și celorlalți supuși ai puterilor centrale, ne devenea situația din zi în zi mai critică, dar nu eră nimeni, care să ne poată informa despre situațiune.

În 23 se publică statutul, și de aici încolo la 9 ore seara toate localurile publice erau închise. Orașul era în cel mai mare întunec căci pe d'asupra Sofiei sburau des aeroplanele dușmane, care însă n'au aruncat nici odată bombe. Se urmau pe atunci pertractări de armistițiu despre ceace noi nu am primit nici o informație dela consulatul nostru.

Într'aceea sosiră trupe austro-ungare și germane, care au plecat să întimpe pe răsculați și dușmani. Sosl apoi știrea, că s'a încheiat armistițiu. În urma acesteia ne-am hotărât să plecăm. Consulul Bertoni ne sfătui ca nimeni să nu-și ia bagaj, căci nu li-l va transporta. Pentru trăsura, care ne-a dus la gara apropiată, a trebuit să plătim 100 de lei. De altfel era interesant, că în 24 cursul era: pentru 100 coroane 76 lei și cu o zi mai târziu 100 coroane 99 lei.

Am plecat din Sofia Vineri în 27. În jurul gărei erau glotași cu baioneta la armă, cari tocmai atunci împrăștiară o grupă de gardiști.

Pacea o primesc toți cu cea mai mare bucurie și nu mai e acum decât un singur partid: partidul păcii.

Mai amintesc împrejurarea, că autoritățile bulgare nu ne-au făcut greutăți la plecare. Vineri seara am ajuns la Lom-Palanka, unde am găsit trei vase ale navigațiunii fluviale ungare dunărene: «IV Károly», «Deák Ferencz» și «Lajta». Am luat loc pe «IV Károly», și am așteptat până Duminecă, până când a sosit personalul filialei băncii ungare pin Sofia cu numărul și valorile băncii. Într'un vagon cu 80 de lăzi au adus vreo 300 de milioane de coroane.

După război

— Apelul lui Romain Roland —

Din groaznicul măcel, care ține de patru ani de zile, e pe cale să răsară ca un fruct plămădit din sânge, viitoarea ligă sau federație a popoarelor.

În legătură cu aceste speranțe, cunoscutul scriitor francez Romain Roland, unul dintre romancierii cei mai adânci ai veacului, a publicat în ziarul socialist italian *Avanti* un articol de o frumoasă înălțime morală.

Romain Roland, ale cărui vederi sincere asupra războiului l-au silit să se refugieze în Elveția, predică refacerea legăturilor spirituale dintre popoare, după război.

Romain Roland face înainte de toate o aspră muștrare *intellectualilor* din toate țările aflătoare în război. Dacă sunt oameni cari au avut înrăurire îngrozitoare în acest război, aceștia sunt intelectualii, cari nu numai că nu s'au sforțat să pună o graniță urei dintre popoare, ci au făcut tot ce li-a stat în putință pentru a o atăta.

Războiul acesta e în bună parte războiul intelectualilor. Ei au otrăvit mii de creeri, cu învățămintele lor și au sacrificat sute de mii de vieți.

Multă vreme, după sfârșitul războiului, va persista prin urmare o desbinare profundă între intelectualii țărilor cari au fost în război. Ei și-au ars singuri corăbiile, înapoia lor.

La începutul războiului nu se putea spera ca aceștia, cari în primele zile erau zăpăciți de patimile deslănțuite, să-și recunoască singuri greșelile. Cu cât se desvoltau mai mult urmările groaznice ale războiului european, cu atât aceia, cari stau de strajă acestei civilizații și cari se simt împovărați ei înșiși de o parte din răspunderi, făceau totul ca să se mențină în orbirea lor.

Cum se va putea ca la sfârșitul războiului, când toate grozăviile vor fi încercate, mândria intelectuală să se decidă să spună: «M'am înșelat»?

Romain Roland se teme, că generația de ieri este condamnată să ducă cu ea până în mormânt boala spiritului și îndărătnicia de care suferă.

Cine visează la reluarea legăturilor dintre popoare, trebuie să-și pună însă speranța în generațiile viitoare, care sângerează încă în tranșee. De s'ar putea însă salva din primejdiiile de astăzi! A fost atât de încercată în război.

În momentul acesta avem dreptul să sperăm, că tineretul Europei, care stă în

tranșee, va supraviețui războiului, pentru a-și îndeplini misiunea.

Sunt în amândouă taberile numeroase spirite independente, care vor ca la încheierea păcii să lucreze în vederea realizării unei universale înțelegeri. Vor rămâne excluși numai aceia cari, fie în tabăra lor, sau în tabăra dușmană, și-au pus mîntea și gândul ca o unealtă a urei, pentru că, înșăfășit, țara care se va închide în ea însăși, va fi condamnată la moarte.

Războiul va fi nicovala, pe care se va ferecă unitatea sufletului european.

Popoarele, care nu știau nimic unul de altul, pentru că nu se vedeau decât în caricaturi, de patru ani au învățat în tranșee, că sînt din aceeași carne plămădită în suferință.

Ar trebui ca această înțelegere să nu se mărginească la o parte din Europa, ci să se întindă asupra tuturor insulelor mari ale civilizațiilor lumii.

Temelia civilizației vechi se sfărâmă. Trebuie să înțelegem efectul omenesc în întreaga lui însemnată, care cuprinde puterile spirituale ale lumii întregi: tot cuprinsul omenirii!

S'a stîns viața unui luminător al poporului

Eri am petrecut la cele eterne rămașitele pămăntești ale dascălului Nicolae Iosif. Numele lui e de mult cunoscut în cercul dascălilor noștri și mai ales între populațiunea noastră știutoare de carte. Fiu de țaran măierean din Sibiu, Iosif după absolvirea gimnaziului inferior, face pedagogia și apoi e aplicat dascăl mai în urmă în comuna Aciliu, unde numele lui se va pomeni cu laudă din seminție în seminție. Comuna Aciliu eră lipsită de instituțiuni, dascălul Iosif, deși în luptă cu prejudițiile, stăruie la înființarea și organizarea societății pompierilor voluntari din Aciliu, el stăruie la crearea de fonduri și instituțiuni comunale și bisericești și mai pe sus de toate în el au aflat cărmăcii Reuniunii noastre agricole sibieni pe cel mai cald sprijinitor atunci, când au pus temelii în Aciliu la însoțirea de credit sătească sistem «Raiffeisen», care în scurtă vreme a dat o nouă înfățișare comunei Aciliu și trebilor ei. N'a fost în Aciliu în trunire agricolă, n'a fost adunare dascălească, nu adunare de a despărțământului «Asociațiunii» sau de altă natură, la organizarea cărora să nu fi avut dascălul Iosif partea leului. Imi vine aminte, că el, cu acilenii săi, s'a avântat chiar și la organizarea unei *expoziții de poame* în Aciliu, mult admirată și laudată de locuitorii din împrejurul Săliștei. Când el, după mulți ani de dascălie, istovitoare de puteri, se retrage, dascălimea din jurul Săliștei, în semn de iubire și mai ales de binemeritate recunoștință, serbează în mod demn momentul când Iosif părăsește cercul Săliștei.

Revenit la locul său natal, Iosif, în loc de odihnă, care acum i-ar fi fost bine venită, se angajază cancelist la «Asociațiune», unde cu celalalt luminător al poporului, cu dascălul Romul Simu, muncește din greu, purtând pe umerii lor toate agende, cari, pe timpuri normale, erau împărțite între multime de persoane. Iosif face corecturi, el redactează Calendarul Asociațiunii și alte broșuri, ear ca membru activ al comitetului central al Reuniunii române agricole sibieni, cuturează satele la expoziții de vite, de copii, la plantări și sărbări și la distribuiri de pomi, la întruniri agricole și altele.

Deși cu multe cunoștințe teoretice și practice în ale economiei și deși cu vârsta spre 50 ani, la 1905 Iosif mai ia asupra-și sarcina să urmeze, cu un modest ajutor bănesc, votat de comitetul Reuniunii agricole, la un *curs special de viierit*, depunând nouă cunoștințe, câștigate la curs, în broșura «*Viierul român sau Noua cultură a viilor, îndrumări practice pentru viieri*», ce formează Nrul 14 din Biblioteca Reuniunii. O broșură cu folositoare povești pentru populațiunea ce se îndeletnicește cu cultura viilor.

Vestea neașteptată a morții lui Iosif a produs multă durere în cercurile Reuniunii noastre agricole, care s'a mândrit a-l avea pe Iosif între zeloșii săi membri în comitetul central. Steagul cernit de pe casele Reuniunii meseriașilor noștri, unde Reuniunea agricolă își are localul, vestea cu tristețea stângerea vieții unui luminător al poporului și reducerea numărului puținilor noștri luptători pentru cooperatiunea română.

La actul înmormântării lui Iosif, Reuniunea a fost reprezentată prin Romul Simu, Timotei Popovici, Teodor Andrei, membri în comitet și prin secretarul Vic. Tordășianu. Astăzi sinul pământului, acest locaș pașnic și comun pentru toți muritorii,

sălășluște într-o sine dintre cărmăcii de pe vremuri ai Reuniunii agricole, pe lângă Nicolae Iosif, pe întemeietorul și primul președinte al său pe Eugen Brote, pe vicepreședintele Iosif Pop și Dr. D. P. Barcianu, pe membrii din comitet Dr. Aurel Brote, Dr. P. Șpan, Sabin D. Barcianu și pe cassarul Petru Ciora.

În loc de cunună peritoare pe cosciugul lui Iosif, membrii Reuniunii contribuie la augmentarea fondului *portretelor bărbăților binemeritați pentru cauzele economiei românești*, creat de Reuniunea agricolă.

Un neconsolat.

Știrile zilei

Dela fundațiunea ziaristilor. În urma cunoscutului apel, adresat fruntașilor noștri cu dare de mână de epitropia fundațiunii, spre a contribui la sporirea fondurilor ei, până azi au intrat următoarele donațiuni:

1. Nicolae Oprean, comerciant, Marosvásárhely	Cor. 4000
2. Ioan St. Herția, proprietar, Vidrasău	" 1000
3. Ioan Grecu, comerc., Făgăraș	" 1000
4. Teodor Doboi, comerc., Sibiu	" 1000
5. Nicolae Motora, paroh, Marossszentgyörgy	" 1000
6. Oprea B. Popa, proprietar, Broșteni	" 1000
7. Coman Suga, proprietar, Grebeniș	" 500
8. Virgil Șotropa, prof. pens., Năsăud	" 200
9. Dr. Laur. Pop, adv., Abrud	" 200
10. Const. Lalu, propr., Uioara	" 200
11. Ioan Boeriu, paroh, Lichnița	" 100
12. Dr. Gh. Popescu, adv., Turda	" 50
13. Dr. Andrei Popp, avocat, Bánffyhyunyad	" 50

Total: Cor. 10,300

Publicarea donațiunilor se continuă.

Fidanțare în casa domnitoare. Prințul de Parma, Felix, fratele împărătesei regine Zita, s'a fidanțat cu prințesa Șarlota din Luxemburg. Prințesa Șarlota este sora marelui ducese Maria Adelaida, stăpânitoarea Luxemburgului, și are 25 de ani. Mirele, prințul Felix, este de 22 de ani. În toamna anului trecut salvase, cum se știe, viața Maiestății Sale din vârtejul unui părau de munte pe frontul italian.

Nou baron. Maiestatea Sa, domnitorul Carol, a acordat demnitatea de baron unggar general-maiorului i. r. dlui Ioan Boeriu de Polichna, cavalier al ordinului militar Maria Terezia. Demnitatea de baron, acordată pe lângă scutire de taxă, se rapoartă și la urmașii legali ai celui distins.

Nou comandant militar. Locotenentul de feldmarșal Eduard Plank de Uzsok și-a ocupat noul post de comandant militar în Sibiu.

Cea dintâi universitate în Ucraina. În 8 Octomvrie s'a deschis la Chiev prima universitate în Ucraina. La festivitate s'au prezentat: Hatmanul Ucrainei, întreg guvernul ucrain în frunte cu ministrul președinte Lisogub, comandantul militar german și reprezentanții contingentului militar austro-ungar. După cântarea imnului național au urmat: serviciul divin, apoi cuvântările festive rostite de hatman, de ministrul cultelor și directorul universitar.

Dare pe teatre în favorul ziaristilor. Din București se comunică: Camera a adoptat o lege grin care se urcă cu 3-procente taxa de timbru pentru teatre. Rezultatul acestei urcări se va întrebuiți în favorul sindicatului ziaristilor români. V. G.

Întâmplări din Bulgaria. Ziarul vienez N. Fr. Presse primește dela corespondentul său din Sofia următoarele:

Pe când se ținea ședința sobraniei se dădea lupte la patru kilometri de capitală. Zi și noapte se auzea bubuitul tunului. Imediat lângă Sofia luptau bulgari contra bulgari. Soldați cari se înapoiau spre casă din cele două diviziuni cari au dezerdat în lupta hotărâtoare, au cucerit în drumul de pe front la Sofia, Küstendil, cartierul general bulgar, l-au distrus și au proclamat la Radomir, în drumul dela Küstendil, la Sofia, o republică țărănească. Înainte de aceasta au alcătuit în grabă la Vladoie, la opt kilometri de Sofia, un guvern. În satul Gnacevo, la patru kilometri de Sofia au fost întâmpinați de elevii școalei de ofițeri de rezervă. Deoarece răsculații n'aveau mitraliere și tunuri, au putut fi opriți, cu atât mai mult că nu aveau ofițeri printre ei.

Răsculații soseau de pe front în grupuri neregulate de 50—200 oameni, în uni-

forme jerpelite, cu pradă din magazinele militare prădate. De oarece au fost opriți, au încercat să cucerească Sâmbătă orașul incendiind o pădure pe Vitoza, înalt de 2000 metri. Dar și acest plan a dat greș. Fruntașul țaranilor, peputatul Stambulski, este șeful acestor bolșevici țărani. În noaptea de Luni spre Marți cea mai mare parte din dezetori, vreo 3000 oameni, s'au predat. Pierderile lor sângeroase trebuie să fie tot atât de mari.

Boala spaniolă. În multe orașe din țară se răspândește tot mai mult boala spaniolă. În Budapesta s'a ivit într-o singură zi, Vineri, peste 1300 de îmbolnăviri nouă, cu 51 cazuri mortale. — În Sibiu, după părerea cercurilor medicale, epidemia este cu mult mai puțin primejdioasă; totuși s'a declarat necesară închiderea institutelor de învățământ, până în 28 Oct. n.

Din Sofia. Trimisul german din Sofia contele Oberndorff, și plenipotențiatul militar Massov au părăsit Bulgaria. În 10 Octomvrie n. și-au făcut intrarea în Sofia trupele franceze.

Holeră în Berlin. În săptămâna trecută s'au ivit în Berlin 17 cazuri de holeră, dintre care au fost mortale 15.

Incasările societăților de căi ferate americane. Conform unui raport al Interstate Commerce Commission s'au urcat incasările în luna Iulie la 194 societăți de căi ferate cu brutto 119,985.600 dolari și netto cu 45,246.600 dolari. Această urcare este datorită urcării de tarife a frachiturilor sau scrisorilor de transport. V. G.

În retragere. Fostul rege Ferdinand al Bulgariei, părăsind Sofia, s'a stabilit definitiv în palatul său dela Coburg.

Dela universitatea din capitală. În 7 Octomvrie s'au început prelegerile anului școlar 1918—1919 la facultățile universității din Budapesta. Numărul studenților înscriși este neobișnuit de mare.

Dare de seamă și mulțumită. Ni se scrie: În comuna noastră bisericească nefiind dulap pentru păstrarea vestmintelor bisericești, la îndemnul subscrisului, dând din al meu scândurile trebuincioase în preț de 50 cor., au contribuit cu bani următoarele credincioase din parohie: 1. Bărjica Iliana cu soțul său Ioan 10 cor. 2. Noja Sânzuiană cu Vasile 10 cor. 3. Blaga Iliana văduvă, întru pomenirea răposatului său soț Florea 20 cor. 4. Todea Raveca cu Nicolae 10 cor. și 6. Bărdan Măriuța cu Nicolae 10 cor. Suma 70 cor., din care s'a plătit lucrul măsurului, cuiele și încheieturile cu țâșnile. Pentru acest dar bunul Dumnezeu să le răsplătească cu mila Sa cea mare. Imi țin de datorie a aminti și darul de 5 cor. la discul dela ziua Crucii din partea d-lui Avram Grecu proprietar în Cârna, pe seama orfelinatului nostru din Sibiu, pentru care dar să-i dea Dumnezeu putere să mai poată ajutură și pe alții. — Bulbuc, la 25/8 Septemvrie 1918. Ioan Ceuca, paroh ort. rom.

Procurarea materialului pentru industriașii. Corporațiunea industrială din Sibiu dorește să facă pașii trebuincioși pentru a înlesni procurarea materialului pentru industriașii membrii ai corporațiunei. Roagă deci membrii săi a lua parte la consfătuirile ce se vor ținea în cancelaria corporațiunii în modul următor:

Lăcătușii, faurii, în 17 l. c.;
Tâmplarii, strungarii în 18 l. c.;
Văpsitorii în 19 l. c.; totdeauna la 11 ore a. m.

Industriașii păgubiți în urma războiului, precum și membrii familiei lor, cari nu s'au anunțat la conscrierea din Iulie a. c. sau din cauza întârzierii nu au fost conscriși, pot să se anunțe din nou Joi în 17 l. c. înainte de amăzi între orele 8—9 în cancelaria corporațiunii industriale din orașul nostru. Se observă că numai membrii corporațiunii să iau în considerare.

Posta ultimă

+ Mitropolitul Vasile Mangra

La încheierea ziarului primim din Budapesta, în cale telegrafică, următoarea tristă știre:

Mitropolitul Mangra azi dimineața a răposat.

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. **Petrângeni**, în protopresbiteratul Abrudului, cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 5 Septembrie a. c. Nr. 9271 B/s. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fașionate în coala B. pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Concurenții își vor înainta petițiile subsemnatului oficiu în termenul arătat și pe lângă observarea dispozițiilor regulamentare se vor prezenta înainte de alegere în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra sf. liturghie și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 20 Septembrie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop

Se caută un morar!

La văduva **Ana Silea**, proprietară de moară în **Vestem Nr. 38** (Vestény), comitatul Sibului, se caută un **morar fără familie**, care să știe rândueala la moară de foc (cu motor). — Doritorii să se adreseze la v. d. **ANA SILEA**, Nr. 38 în Vestény.

Med. Dr. Ilie Jancu

ordinează zilnic dela orele 2—3 d. a.
Sibiu, Strada Seiler Nr. 3.

Monumente pe mormânturi

Monumente pentru căzuți în război, Cruci la mormânturi, :: Table comemorative ::

în peatră de toate soiurile se află în cel mai bogat asortiment la:

Urmasul lui Iosef Roubischek

R. BINDER

Nagyszeben, **Burgergasse Nr. 36.**

ESTE CLAR DEPLIN

că o damă cultă nu poate întrebuința, decât pudră-Diana și cremă-Diana.

Doză de probă. . . . 3— K
Doză mare 6— K

De vânzare pretutindeni!

Potire, Discuri, Linguri, Cădelnițe, Cruci și
:: Cădele ::

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu—
: : Nagyszeben se află de vânzare : :

Căzut-a cununa capului nostru

cuvântări funebreale

de

Dr. Ioan Lupaș.

Prețul unui exemplar **8 Coroane**, plus
porto postal recomandat **1 Cor.**

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
: Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omiliile și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu,
: Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor
: : rilor gr.-or. români din Biharia : :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
: Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminariilor, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decizia din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu **5 Cor.**
plus **50 fil.** porto, recomandat.

În editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut : :

Manual de cântări bisericești

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecerniei, Utrăniei și a Liturghiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polileul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetilinele ș. a.

Se află în depozit spre vânzare la
«Librăria Arhidiecezană».

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 5-50, plus porto postal recomandat 70 fileri. — Legătură imitație de piele Cor. 7-50, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revânzătorilor li se dă **10%** rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu

Predici

de

Mihai Păcășan,

protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului
Prețul **3 cor.**, plus **12 fil.** porto.

În editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut : :

Acaftistul

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
și alte rugăciuni

cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn **Vasilie**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al Românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

În această ediție augmentată, (469 pagini) se cuprind: Rugăciunile dimineții, de seară și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeiești liturgice. Canon de pocăință către Domnul nostru Isus Cristos. Rugăciune înainte de ispovedanie și învățătură pentru ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminectături. Canonul sfintei cuminectături. Rugăciunile după sfânta cuminectură. Rugăciunile către Dumnezeu Savaot. Rugăciunile către Domnul nostru Isus Cristos. Rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Isus Cristos. Canon de umilință către Domnul nostru Isus Cristos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sf. Nicolae. Rânduiala Paraclisului preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cinstitul paraclis al preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Iugerul păzitor al vieții omului. Canon de rugăciune, ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciunea școlarului. Rugăciunea unui fiu sau a unei fice pentru tatăl sau mama sa. Rugăciunea pentru protector sau binefăcător. Rugăciunea unui soț pentru soție și a unei soții pentru soțul său. Rugăciunea tatălui și a mamei pentru pruncii lor. Rugăciune la ziua aniversării numelui sau nașterii. Rugăciunea când cineva se află în nenorociri și supărări. Rugăciune pentru vrăjmași. Rugăciune în timp de trăsnete, de fulgere și de cutremure. Rugăciunea stăpânului de casă. Rugăciune pentru tot ce privește mântuirea. Rugăciune către Domnul nostru Isus Cristos. Rugăciune la sârbătorele Bunei Vestiri. Rugăciune la sârbătorele Adormirii Maicii Domnului. Rugăciuni către: Ioan Prorocul, Sf. Nicolae, Sf. George, Sf. Dimitrie, Mucenița Ecaterina, Maica Paraschiva, Sf. Ana (maica Născătoarei de Dumnezeu), Sf. Mironosia și Maria Magdalena. Rugăciune pentru cei răposați. Rugăciune la ziua împăratului. Rugăciune la Nașterea Domnului. Rugăciune în fiecare post. Rugăciune la lăvirea Domnului. Rugăciune la Rusali. Rugăciune la orice neputință. Rugăciune la vreme de foamete. Rugăciunea negustorului. Rugăciunea plugarului la sâmbănat. Rugăciunea lucrătorului de vii. Rugăciunea lucrătorilor la ocnă și băi de aur. Rugăciunea oierului. Rugăciunea călătorului. Sinaxar peste tot anul. Păscălia.

Se află în depozit spre vânzare la «Librăria Arhidiecezană».

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă 5 Coroane, plus porto postal recomandat 60 fileri. — Legătură imitație de piele 7 Coroane, plus porto postal recomandat 60 fileri.

Revânzătorilor li se dă **10%** rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile și sârbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sârbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane**
plus porto postal 3 Coroane.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare următorii numeri din

Biblioteca școlară

ingrijită de **V. Stan**, profesor.

- Nr. 1. Legende, de S. Fl. Marian.
- " 2. Epușat.
- " 3. Balade populare, de V. Alecsandri.
- " 4. Din lumea păsărilor, legende după S. Fl. Marian.
- " 5. Sentinela română, de V. Alecsandri.
- " 6. Prihorul.
- " 7. Împăratul Rogojină.
- " 8. În noaptea sfântă.
- " 9. Jara pomilor.
- " 10. Luptele lui Traian cu Dacii, după A. Vlăduț.
- " 11. În Nazaret.
- " 12. De Crăciun.

Prețul: de fiecare număr **10 fil.** plus
porto postal recomandat **40 fil.**

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu—Nagyszeben a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn **Vasilie**, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15**—, plus porto postal **K 3**—
Legătură imitație de piele **K 20**—, plus porto postal **K 3**—.

Revânzătorilor li se dă **10%** rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—
: : Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

—

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul **4 cor.**, plus **60 fil.** porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodieu Zavoral.

Prețul: **30 fileri** plus **10 fileri** porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

Încercați

În ziarul **Telegraful Român**, care apare de 3 ori pe săptămână, se publică cele mai ieftine

inserate și reclame

cu deplin succes. — Adresa: Administrația **Telegraful Român**, : : : Sibiu (Nagyszeben), Strada Măcelarilor 45. : : :

Cei ce fac comande pe temeiul acestor reclame și inserate, să amintească totodată și numele folii noastre.